

नेवा:तय् व्यक्तिनाम परम्पराय् वःगु ह्यूपा:

भरत महर्जन^१

मूल्ति

खास मनूयात संकेत यायूत बियातेगु व्यक्तिनाम खः । मचा जन्म यायूवं वया महसीकाकथं नां छुइगु परम्परा धर्म, जाति वा समुदायकथं हलिमय् यक्व ताजिया दु । नेवा:तय् हिन्दु व बौद्ध संस्कारकथं मचाया नां छुइगु या: । शब्दीओैनिसें नेवा:तसें संस्कृतमूल खँगःयात व्यक्तिनामया नितिं नलावयाच्चंगु दु । भाषा-संस्कृति ख्यलय् अतिकं च्वन्ह्याःपिं नेवा:त थःगु हे भासं मौलिक नां छुइगु ज्याय् ल्यूने लाःगु खनेदु । नेवा:तय् थःगु हे मौलिक सभ्यताया प्रतिविम्बन जुइगु स्वभाषिक खँगःतयूत व्यक्तिनामया ल्याखं ल्यज्या गय्-गुकथं जुल धैगु खँगु दुवालेगु कुतः मजूनि । नेपा:गालय् मांभाय् या नां ल्ययूगु सिलसिला गुबलय् व गुकथं न्ह्यात धैगु सुचं मालेगु हे थ्व च्वसुया आजु खः । नेवा: समाजय् मचायात नां बीगु संस्कार व नांया नितिं ल्यज्या जुइगु खँगःया मूलबारे जक थुगु च्वसु केन्द्रित जू । अनुसन्धानयात मा:गु प्राथमिक स्रोत स्रोतव्यक्तिपाखें मुंगु दुसा द्वितीयक सामग्री पुस्तकालयपाखें प्राप्त जूगु खः । संकलित तथ्याङ्कायात ऐतिहासिक विधि छ्यलाः नेवा:तय् संस्कृत नां छुइगु परम्पराय् वःगु ह्यूपा: दुवालेगु कुतः जूगु दु । हलिमय् हरेक पक्ष व विषय सीमान्तकृत वर्ग थःगु स्वअस्तित्व पिब्बयूत वहस व अभ्यास न्ह्याकूगु इलय् व्यक्तिनामय् भाषिक परिचान दुवालेत थन परिचानवाद अनुसन्धानया सैद्धान्तिक आधार खः । मचाया नां छुइगु ज्याय् परिचान कुबीगु मौलिक खँगः ल्ययाः सहअस्तित्वया वकालत यायूगु कुतः सीमान्तकृतपाखें थीथी देसय् न्ह्याकूगु दु । थ्व ज्याय् नेवा:तयूगु नं सक्रिय सहभागीता खनेदयावःगु दु । राणाकालया उत्तरार्धय् वःगु भाषिक-सांस्कृतिक जागरणया उपज नेवा: नां छुइगु ज्या भाषिक न्ह्यलुवापिसं न्ह्याकूगु खः । पञ्चायतकालय् वया: स्वभाषीय नां छुइगु लहर तच्चयाः वनसा थौंकन्हय् अभ व्यापक जुयाब्यूगु दु । विविध नेवा: नां थौंकन्हय् गैहनेवा: दथुइ नं लोकह्वानाः स्थापित जूगु दु । नेवा:तय् नामकरण ज्याय् मौलिकपन अप्वःगु तथ्यं उमिगु भाषिक-सांस्कृतिक चेतनाय् वःगु बृद्धियात संकेत या: ।

मूखँगव : नामकरण, भाषा, संस्कृति, चेतना ।

महसीका

भौतिक वस्तु जुइमा वा अपूर्ति भाव, न्ह्यागुयात नं ध्वाथुइकेत ब्यागलं नां मदयूकं मगा: । भाषिक व्यवहार सहजताया नितिं मनूतयूगु जानकारी वैगु हरेक वस्तु वा तत्वयात नां मब्यूसे मगा: । न्हूम्ह मचायात नं फत्तले याकनं नां छुइगु ज्या मानव समाजय् द्वलांद्वः न्ह्यस्निसें जुयावःगु खः । हलिंया थीथी थासय् मचायात नां बीगु

^१. नेपालभाषा केन्द्रीय विभाग, एम.फिल. पिएचडी पुस्तक: २०८०/८१

ब्यागलं-ब्यागलं थिति दु । पूर्वीय समाजय् थव ज्यायात जीवन संस्कारदुनेया ब्वकर्थ हे महत्त्व बियातःगु दु । हिन्दु व बौद्ध जगतय् 'नामकरण' संस्कार अभ्यासय् दु गुकी ह्याउँमचायात ग्रहनक्षत्रया लिधंसाय् न्हूनां छुइगु याइ । हिन्दु शास्त्रय् ब्राह्मणया मचायात मंगलसूचक खँगः, क्षेत्रीयात बलसूचक, वैश्ययात धनसूचक व शूद्रयात जुगुप्सित (निन्दनीय/घृणित) भाव ब्वलंगु खँगः ल्यया: नां छुइत निर्देश यानातःगु दु (पण्डेय, सन् १९५७, पृ. १०२-१०३) ।^१ थौंकन्हय् नं बूगु ईया पञ्चाङ्गयात बःकया: ब्राह्मणपाखें नां छुकेगु (न्वारन) ज्या अभ्यासय् दनि । बौद्ध जगतय् नं दशकर्मीविधि दुने नामाभिषेक यासें बौद्ध संस्कृति अनुकूलगु नां बीगु या: । अफ्रिकाय् न्हापां मचाया नां मचा हे न्येमा:गु मान्यतां वया न्हायपनय् चीसलं धायगु, वयां ल्यूतिनि मेपिंत न्यंकेगु थिति दु (Korkmazer & Cift, 2018, p. 138) । अथे हे अमेरिकाया आदिवासीतय् थःगु वंश पिब्बइगु खँगःयात दुश्याकाः नां बीगु चलनं थाय् कयाच्वंगु दु । मुस्लिम देसय् मचाया नांया अर्थं वया व्यक्तित्वय् ब्यापक असर याइगु मान्यतां मुहम्मद नां आपालं यय्कू (Al-haq, 2016, p. 177) । मलेसियाया तेलगुभाषी समुदायं बर्साला (Barsala) संस्कारकथं बौम्हसिन्हं मचाया नां छुइगु थिति दु (Shanmuganathan and others, 2021, p.34) । विधि पाःसां हलिन्यंक हे मचाया नामकरण ज्या छता विशेष कर्मकथं कयावयाच्वंगु सीदु । नेवाः समाजय् नं थव ज्या याइगु थःगु हे विधि दुसा थौंकन्हय् भूमण्डलीकरणया प्रभावं थव संस्कृतिइ बुलुहुं ह्यूपाः वयाच्वंगु खनेदु । नेवाःतय् नां छुइगु परम्पराय् दुगु भाषिक-सांस्कृतिक विशेषता व राजनैतिक ह्यूपाः लिपा मचातय् नामय् खनेदुगु स्वभाषीय प्रयोग पितब्बयगु कुतः थुगु च्वसुइ जूगु दु ।

अध्ययनया पृष्ठभूमि

हलिंया थीथी थासय् मौलिक भाय्या खँगवलं मचाया नां छुइगु प्रवृत्तिबारे मालेकुले जुइधुंकुगु दु । अविभावकतयगु राजनैतिक चेतनां थव प्रवृत्तिइ लाइगु प्राभावयात कया: व्याख्या विश्लेषणत जूगु दु । राजकुमार दिक्पालांजुं राई-लिम्बु समुदायदुने मौलिक भाषां नां छुइगु न्हगु प्रवृत्तियात उलाः च्वसु पिकयादीगु दु । गैरसंस्कृत समुदाय जूसां राई-लिम्बुतय् व्यक्तिनां संस्कृत मूलया जुयाच्वंगु धासें थवयात च्वमिं मूलधारया भाषिक प्रभुत्वया सांस्कृतिक प्रभावकथं नालातःगु दु । राई-लिम्बु समुदायदुने नं विशिष्ट व्यक्तित्वपिसं थः मचातय् नां तयूत मौलिक खँगः ल्यःगु निष्कर्ष पिकासें उमिगु धापू नं दुश्याकातःगु दु । बज्रमुनि बज्राचार्यजुं नेवाःतयसं नालावयाच्वंगु नामकरण संस्कारयात दुग्यंक कुलाः च्वसु पिथनादीगु दु । मचा बूगु ईया लिधंसाय् पुरोहितपिसं नां छुइत ल्ययमा:गु अक्षर ऋम, संस्कारया विधि व विधिइ खनेदुगु विविधतायात च्वसुइ दुश्याकातःगु दु । वर्तमान इलय् पारिवारिक अवस्था, सोच, भावना, गुण, धर्म आदिया आधारय् नां छुगु खनेदुगुलिं मचाया नामं पारिवारिक मनोविज्ञान अध्ययन यायफैगु च्वमिया निष्कर्ष दु । च्वमि Yuji Ogihara पाखें सन् १९२० निसें सन् २००५ तकवया अबधिइ चीनय् मचातयगु नां छुइगु ज्याय् वःगु ह्यूपाः वि थीथी कारण प्रकाशय् हःगु दु । अध्ययता Abeer Harbj Fawwaz AI-AI-abed AL-haq पाखें जोर्डन देसय् मचाया नां ल्यज्यायात समाजशास्त्रीय दृष्टिं अध्ययन यानाः च्वसु पिथनादीगु दु । बहुसांस्कृतिक समाजय् मचायात नां बीत छु गज्याःगु तत्व, परिवेश व चिन्तनं प्रेरित याइ धैगु खँय् व्यचष्पब ऋषिब पाखें मालेकुले यानाः प्रतिवेदन पिकाःगु दु । अथे हे मलेसियाया

२. स्वैदिसं मनुस्मृति, अध्याय २, ३१

तेलुगुभाषी समुदायदुने नां छुझु पद्धतियात कया: मलाया विश्वविद्यालयस आवद्ध प्यम्ह अध्यर्ता संयुक्त च्वसु पिथंगु दु। कालाजातिं थःगु राजनैतिक अधिकार अप्वःलिसे गुकथं पश्चिमा जगत्य् थःगु मौलिक पहःया अफ्रिकन नां छुझु लहर धैगु खँय् Roland G. Fryer, JR. j Steven D. Levitt जाना: च्वसु पिथंगु दु। थथे हलिंया थीथी समुदायदुने नां छुझु परम्पराय् वःगु ह्यूपाःया अध्ययन जइधुंकगु दु। अथे हे नेवाःत्य् कुनांबिनांयात भाषिक व मानवशास्त्रीय दृष्टिं स्वया: ओमकारेश्वर श्रेष्ठजुं अध्ययन ज्वलं पिथनादीगु दु। थथे थीथी भाषिक-सांस्कृतिक समुदायया व्यक्तिनाम परम्पराया विषयक अनुसन्धान जूगु दुसां नेवाःत्य् नां छुझु ज्याय् स्वभाषीय प्रभावयात कया: अध्ययन जूगु मदुनि। अनुसन्धान छ्यःया थ्व अभाव हे थुगु च्वसुया मू समस्या खः। समस्याया पृष्ठभूमिइ च्वना: थुगु च्वसुइ नेवाःत्य् मचाया नां छुझु परम्परा गथे दु ?, नेवाःत्य् गु नामय् संस्कृत भायया प्रभाव गुकथं लानावल ? व नेवाःत्य् स्वभाषिक नां छुझु लहर गुकथं न्ह्यात ? धैगु स्वगू न्ह्यसः वःज्यूगु दु। नेवाःत्य् मचायात नां बीगु परम्पराय् दुगु विशेषता व लिपांगु इलय् खनेदुगु ह्यूपाःया तुलना यासें छाय् ह्यूपाः खनेदत धैगु खँया निर्णय यायूत हे थ्व अध्ययन जूगु खः।

छुं नं निश्चित भू-भागय् सभ्यता विकास याःपिं समुदायया व भूमिलिसे ऐतिहासिक, सांस्कृतिक व भाषिक स्वापूयात उलाबीगु आधारतत्व उमिगु व्यक्तिनाम नं खः। नेवाःत्य् मचायात नां बीगु थितिबारे जूगु थुगु अध्ययनं नेवाःत्य् स्वजातीय चेतना, सहअस्तित्वया कुतः व भाषिक-सांस्कृतिक संघर्षयात प्रमाणित याइ। पहिचानया आयाम व संरक्षणबारे च्यूताः तैपिं सकसितं थ्व अध्ययन उपयोगी जुइ। च्वसुइ राज्यया भाषिक-सांस्कृतिक वर्चस्वं व्यक्तिनामय् लाइगु प्रभावया मालेकुले जूगु दु। अथे हे बहुभाषा, संस्कृति व बहुधर्म मिश्रण जुया: निर्माण जूगु न्हूगु समाजय् छु गज्वःगु प्रभाव व्यक्तिनामय् खनेदै धैगु खँय् क्वथीक दुवालाः पिहाँवःगु लिच्वः लिपाया खोजकर्तापिन्त छताजि प्राज्ञिक ज्वलं जुइ। थौकन्ह्यू नेवाःत्य् सं छु-गज्वःगु नेवाःनां छूगु दु धैगु खँया अभिलेखीकरणलिसें नां छुझु परम्पराय् वःगु ह्यूपाः बारे थ्व अध्ययन तथ्यपरक दस्तावेज जुइ। नापं, मचाया नामकरण विषय लिपा याय् ल्यंदनिगु अध्ययन-अनुसन्धानया आवश्यकतायात नं कुलाबीगु हुनिं थ्व अध्ययन औचित्यपूर्ण जू।

थुगु अध्ययन मुख्यतः नेवाःत्य् सन्दर्भय् जक केन्द्रित खः। नेपा: व नेपा:या सीमांपिने लानाच्वंपिं नेवाःत्य् गु प्रसंग नं दसुया निर्ति मुंगु दु। मूलतः नेपा:गःया नेवाःत्य् दथुइ प्रचलित नामकरण प्रवृत्तिइ वःगु ह्यूपाःयात दुवालेगु व कारण मालेज्या थ्व अध्ययनया आजु खः। अध्ययन मूलतः क्षेत्रकार्यय् आधारित खः। थीथी बस्तीया नेवाःत नापलानाः सुचं संकलन जूगु दु। ज्वलं मुकेत न्यनेकने व स्नोत व्यक्तिलिसे सहलह जूगु दु। पुस्तकालय सामग्रीकथं थीथी सफू प्रतिवेदन, जर्नल, इ-सामग्री व पत्र-पत्रिका छ्यलेज्या जूगु दु।

सैद्धान्तिक अवधारणा

नेपा:या मू पहिचान धैगु थ्वया बहुभाषिकता, बहुजातीयता व बहुसांस्कृतिकता खः। ताःहाकःगु कालखण्ड नेपा:या लेखनप्रणालीइ संस्कृत व नेपालीया वर्चस्व जूबलय् देयया मेमेगु भाषिक पहिचान किचलय् लाःवन। विसं २०६२-६३ या जनआन्दोलनलिपा खनेदुगु राजनैतिक ह्यूपाःलिसें देय्या उत्पीडित समुदायदुने वःगु भाषिक, सांस्कृतिक व राजनैतिक चेतनां थःगु पृथक अस्तित्वया आधार दुवालेगु कुतः अप्वःगु दु।

थःगु भूमिलिसेया ऐतिहासिक परहिचान पुष्टि याइगु छ्गू आधारतत्व मनूया नां नं खः। आधुनिक नेपाःया निर्माणलिसें हे कथहं नेपाःया मूलधारं तापाःपिं आदिवासी जनजातिया भाषा, संस्कार, परम्परा, मौलिक ज्ञान आदि परहिचानया अवयव बुलुहुं न्हनावन। थौंकन्हय् च्वजाया: वयाच्वंगु राजनैतिक चेतनालिसें मौलिक नां छुइगु मुद्दा यक्वसिया सरोकारया विषय जुयाब्यूगु दुसा उमिसं थुकियात थःगु स्वअस्तित्व व आत्मसम्मानलिसे स्वानास्वःगु खनेदु। थुज्वःगु इलय् नेवा:तय् नामकरण यायगु प्रवृत्तिइ ह्यूपा: वयाच्वंगु तथ्ययात दुवाला: ह्यूपा:या हुर्निं मालेगु कुतः थुगु अध्ययनय् जूगु दु।

नेवा: समाजय् नां छुइगु परम्परा

‘नेवा:’ नेपाःगालय् विकसित सभ्यताया नां खः। नेपालय् संस्कृतलिपा ऐतिहासिक लिखत ज्वलं नेवा:भासं दु। थथे पुलांगु लिखत परम्परा दुगु भाय् जुया: नेपाःया अतित अध्ययनय् थ्व भाय्या आपालं योगदान दु। समृद्ध विरासत दुगु भाय् खयां नं नेपालभाषां हे मचाया नां छुइगु ज्याय् नेवा:त आपालं ल्यूने लाःगु खनेदै। वि.सं. २००७ सालया राजनैतिक ह्यूपा: लिपातिनि स्वजातीय खँगःया लिधंसाय् नां छुइगु पला: न्ह्याःगु खः। हिन्दु वा बौद्ध पुरोहितपाखें ह्याउँमचाया नां छुकेगु पराम्परा नेवा:तसें नालावया:च्वंगु दु। थ्व परम्परा वैदिक धारया ‘नामकरण’ संस्कारपाखें विकसित खनेदु। थौंकन्हय् जातलय् राशीकर्थं पुरोहितं ब्यूगु नां च्वयूगु तर लोक व्यवहारय् ईब्यःकर्थं यःगु/ल्वःगु नां स्थापित यायगु चलन अप्वःगु दु।

मचाया नां ल्यज्याय् थीथी रोचक व व्यवहारिक कारण खनेदु। बौया नांया न्हापांगु वर्ण व नां हे क्वकया: रामया म्ह्याय् रामदेवी, गुण्डा महर्जनया म्ह्याय् गुण्डरा, दीपकया म्ह्याय् दीपा, भाजुमानया काय् भाजुवीर आदि दसु खंकेफु।^३ थःगु वंश केनेत दथुइ समान खँगः पुस्तैनी तैगु चलन नं सलंसः दँनिसें अस्तित्वय् दु। गथे कि वंशगोपालया सन्तति वीरगोपाल, राजगोपाल, शिवगोपाल, धीरगोपाल आदि। थथे थःगु कूल म्हसीकेत नां ल्यूने गोपाल, नन्द, राज, ध्वज, वीर, गोविन्द, आनन्द आदि प्रत्यय आःतक्व नं तःपिं खलःत दु।

नामकरणया सन्दर्भय् नेवा:दुने खनेदुगु छता उल्लेख्य पक्ष ‘कुनां’ व ‘बिना’ खः। थुगु अवधारणाय् निश्चित कुल वा वंश विशेषयात स्थायी रूपं हे खास नां निर्धारण यानातःगु दै। ख्वपय् थर च्वज्याय् दुगु विविधता थ्व हे परम्पराया उपज खः। प्याथ; वासुकला, माक; क्वञ्जु, ध्वञ्जु, चरुं, किसि, बनेपाली आदियात छुं दसुया रूपय् काय् छिं। वास्तवय् थ्व ख्वपय् जक मखसें मेमेगु बस्तीया ज्यापु, श्रेष्ठ तह, साय्रमि व छुं शाक्य कूलय् दुगु परम्परा खः। ख्वपय् कुनांयात हे नागरिकता व मेमेगु औपचारिक तागिमय् छ्यला जूगु खःसा मेथाय् समान तागिमय् लाःपिसं महर्जन, शाक्य, श्रेष्ठ व मानन्धर थे जाःगु आम/समान (common) थरयात नाःगु खः। थज्याःगु कुनांबिनां व्यक्ति विशेषया स्वभाव, आकार, वर्ण, पेशा व थाय्याय्यायात लिधंसा कया: व्यूत्पादन जूगु खनेदु (श्रेष्ठ, सन् २०१७, पृ. ४०)। आपा: थैथे कुनां न्हापां थःम्हं हे सर्गव ग्रहण याःगु मखसें मेपिसं स्वभाव वा छुं मेगु विशेषयाया आधारय् नियमित सम्बोधन याःलिसे नालायंगु खनेदु। थुकर्थं न्हापां कुनां औपचारिक मखसें अनौपचारिक प्रकृयां च्वंगु खः। कालान्तरय् व हे नां थःगु कूलयात म्हसीकेगु विशेष नांया रूपय्

३. च्वय् उल्लेखित नांत दुगु लागाया निवासी दिनेश महर्जनलिसेया खँल्हाबल्हाया लिधंसाय् (दँ ४१, किपू)

पुस्तान्तरण जुजुं वन । टाइटलनेम व निकनेम धासें स्वभाव, गुण, पेशा, रड, शारीरिक बनोट, थाय् आदिया ल्याखं पासापिन्त नां बीगु ज्या थौंकन्हय् नं जू । कुनांबिनां नं न्हापां थ्व हे प्रकृत्या खःगु तर लिपा छम्ह हे मनूयाकेजक सीमित मजूसे पुस्तान्तरण जुजुं वंश पहिचानया रूप का:वंगु खनेदु ।

मचा बूगु दिंयात क्या: नं नां तैगु चलन खनेदु । जन्मदिनाप स्वापू दुगु मेमेगु धार्मिक, सांस्कृतिक विम्बयात नं नांया निर्ति छ्यःगु दसु दु । बुद्धजयन्तीइ बूम्हसिया नां बुद्ध (मिंज), जयन्ती (मिसा) वा पूर्णिमा तःगु आपालं दसु दु ।^४ लक्ष्मीपूजाया दिनय् बूगु जुया: हे लक्ष्मीप्रसाद, लक्ष्मीभक्त, लक्ष्मीनानी, लक्ष्मी आदि नां च्वापिं दु । अथे हे दशमी, कृष्णाष्टमी, रामनवमी, शिवात्री आदि तिथिइ बूपिने उगु तिथिइ पुज्याइपिं खास द्यःया नां क्वक्या: नं ज्या काइ । आधुनिक समाजय् संविधानसभाया चुनावया दिनय् बूम्हसित विधान नां तःगु दसु दुसा चीनया प्रधानमन्त्री नेपा: भ्रमणया अवधिइ बूम्हसित चाउएनलाई नां तःगु रोचक तथ्य नं दु ।^५ अथे हे पञ्चायतकालय् मार्क्सवादी चिन्तन अप्वयावःगु इलय् बूपिं मस्तयुगु नां लेलिन व स्टालीन रन्जित छ्यु प्रसंग नं थन न्त्यथने बहःजू ।^६ थःत विशेष आस्था दुम्ह द्यःया नां हे थः मचायात बीगु थिर्ति नं युगौतक न्त्यात । देवदेवीया नां तःसा उम्ह देवं मचाया रक्षा याइ धैगु विश्वासं आपालं मचातय् नां दैविक पात्रय् आधारित जुल । शान्त, सौम्य व कोमल स्वभावया देवदेवीया नां यक्व ल्यज्या जूगु खनेदुसा प्रचण्ड, हिंसक वा क्रोध स्वभावया द्यःया नां क्वक्या: छ्यु खनेमदु । भाषाविदतय् दृष्टिइ 'स' वर्णय् श्रुतिमाधुर्यता दैगु व प्रेमभाव ब्ललनीगु हुनिं थुगु वर्णपाखें शुरु जुझ्गु नां विश्वय् अत्यधिक दै । जुधवा शिशुया हकय् पौराणिक ग्रन्थय् प्रसिद्ध पात्र राम लक्ष्मण, लव कुश व गंगा जमुना या छ्नोट अत्यधिक जूगु दुसा अन्त्यानुप्रास ज्वःलाःगु वा द्वीत्व खँग्वः नं ल्ययुगु या: । गथेकि सक्कली-नक्कली, सीता-गीता, यचु-पिचु, क्रिसा-प्रिसा आदि । विशिष्ट व्यक्ति, थकाली, पुरोहित, भिक्षु-भिक्षुणी, साधु आदिपाखें नां छुकूसा भविष्य उज्ज्वल जुइ धैगु चलन अनुसरण याःपिं छुं दशक न्त्यःतक्वं दुगु खः । काय् बूसा पाजुखलः पाखें, म्हयाय् बूसा छँखलः (निनि, थकाली, नकिं वा मांबौ) पाखें नां छुझ्गु मान्यता नं दुगु खः (बज्राचार्य, नेसं १३३, पृ. ५३०) ।

ब्यक्तिनामय् संस्कृत भाय्या प्रभाव शृद्धखला

पूर्वीय चिन्तनकर्थं संस्कृत भाय् द्यःतसें ल्हाइगु 'देवभाषा' खः । हिन्दु धर्मया वाइमय थ्व हे भासं दुसा थ्व भाषामध्ये पवित्र व सर्वोच्च धैगु विश्वासं क्वातुक थाय् काल । बौद्ध जगतय् नं पालि भाय् त्वःता: महायानीतसें थ्व हे भाय् ल्यल । थुकिं समग्र भारतवर्षय् संस्कृत भाय् मानक व विशिष्ट धैगु मान्यतां द्वलांद्वः दंतक हा काल । लेखन परम्पराया ताःहाकःगु इतिहास दुगु भाय् जूगुलिं व्यक्ति, खुसि, गुँ, थाय् आदिया नां संस्कृत मूल जूसा लेखनय् सहजता, शुद्धता, एकरूपता व उच्चारणय् स्पष्टता दैगु जुल । संस्कृत खँग्वः खःसा जक मानक जुझ्गु स्थिति ब्ललनावन । थुगु ल्याखं मध्यकालय् नेपा:गाया आपालं थाय्, गुँ, खुसि आदिया असंस्कृत नांयात

४. सुगतरत्न शाक्यलिसेया खँल्हाबल्हाया लिधंसाय् (सामाजिक अभियन्ता, दं ५७, हःखा, यल, सन् २०२४-८-८)

५. दिनेत्र बरनेत (दसुया निर्ति न्त्यब्बयागु नां दुम्ह मचाया अविभावक दं ४३ व ५७, यैं, सन् २०२४-९-९), चाउएनलाई श्रेष्ठलिसेया खँल्हाबल्हा (दसुया निर्ति न्त्यब्बयागु नांधारी व्यक्त, दं ५९, चितवन, सन् २०२४-१०-१)

६. लेलिन रन्जितलिसेया खँल्हाबल्हा (दसुया निर्ति न्त्यब्बयागु नांधारी व्यक्त, दं ४६, त्रिशुली, सन् २०२४-११-२९)

संस्कृतकरण (Sanskritization) याःगु खः। किसिपिडि -हस्तनापुर, थक्वाथ-शोणितपुर, न्वखु-वागमती, तुखु-इक्षुमती, साँखु-शद्धखरापुर, साम्हगुँ-गोश्रूपर्वत आदियात थन दसुकथं ब्ययिं (Malla, 1983, p. 58-65, मल्ल, नेसं ११००, पृ. १००)। व्यक्तिनामय् नं थ्व हे चिन्तन हावी जुल। विशिष्ट व मानक जुयाच्चंगु संस्कृत भासं हे जक पुरोहितसें नां बीगु अवस्था ब्लन। संस्कारजन्य ज्याय् संस्कृतया पाठ दथुइ व्यक्तिनाम नं संस्कृत हे जूसा जक पाठानाकूल जुइगु जुल। असंस्कृत जुल कि छन्द, लय वा बहरय् मछिनीगु जुल।

लिच्छविकाल न्व्यःया अभिलेख अभावया हुनिं किरातकालय् थ्व हे भासं व्यक्तिनां तै धैगु खँ क्वःछी थाकु। वंशावलीइ उल्लेखित जुजुपिनिगु नांधलः धाःसा असंस्कृत (किरात) भासं दु। लिच्छवितसें बुकूपं असंस्कृतभाषी समाज नेपाःगालय् दुगु खँ धाःसा पुष्टि जुइधुंकुगु दु।^७ लिच्छविकालय् मानदेवया दरबारय् हे केदुम्बाट नांया किरात मूलम्ह सेवक दुगु खः (बज्ञाचार्य, विसं २०३०, पृ. ३७६)। थुकिं असंस्कृत नां तयगु चलन दुपिं हिन्दु वर्णव्यवस्थां पिनेया समुदाय नं उगु इलय् दरबारया सेवाय् दुगु क्यं। लिच्छविकालय् जुजु, मैपिं दरबारिया, सामन्त व प्रभावशाली पात्रतय् नां धाःसा एकछत्र संस्कृतं व्याच्चंगु दु। थुकिं लिच्छविकालय् नामकरण संस्कार अन्तर्गत व्यक्तिया नां संस्कृतं तयगु चलन विद्यमान खनेदु। पूर्वमध्यकालनिसें मल्लकालया उत्तरार्धतक लूगु तिखित ज्वलनय् व्याच्चंगु प्राय दक्व नां संस्कृतं हे दु। अपवादकथं चिकुति, हाकु, मैजु, चिन्तु, लुन्ते, मर्यि, तवधिकल आदि नां धाःसा उत्तर मध्यकालपाखे खनेदै। थुपिं नांया प्रकृति स्वयुबलय् औपचारिक तवरं ल्यूगु मखसें व्यक्तिया रूप, रङ्ग, आकार व स्वभावयात क्याः अनौपचारिक प्रकृयां स्थापित ज्यूगु खनेदु।

नेपालभाषाया छताजि विशेषता सः ज्यलेगु (turbo form) खः। ताःहाकःगु सः कथहं ज्यलाः वनेगु प्रकृयायात गुलिंसिनं 'नेवारीकरण' नं धायगु याः, गथेकि नारायणसिंहं ककाजु यात नायसिंक्वाःजु।^८ थथे ज्यलाच्चंगु रूप हे मध्यकालया अभिलेखय् नांया ल्याखं लिपिवद्ध जुयाच्चंगु दु। गथेकि धर्मनारायण-धलमां, नन्दलाल-नंलाः, गोवर्धन-ग्वबरं, रत्न-लतं, रत्नसिंह-लनसिं, लक्ष्मीनारायण-रघिनालां आदि। छम्ह हे मनूयात संस्कृत खण्डय् माणिक्य व बोलीचाली (नेपालभाषा) मनकु भारो धयातःगु दसु दु (सिंह, नेसं ११२८, पृ. २०)।^९ थुपिं तथ्यपाखें मध्यकालय् संस्कृतमूल खँग्वलं नां तैगु तर उपिं ज्यलाः बोलीचाली मैत्री (नेवाःकरण) जुइगु क्यं। थ्व प्रकृया शाह-राणाकाल जुजुं थौंतक्व नं समान प्रवृत्तिइ खनेदैनि। न्हापा थें देवदेवीया नां क्वकाइगु मखुसाँ नेवाःतसें ल्यिङ्गु आपाः धैथे नां थौंकहन्य् नं संस्कृत मूलया हे दु। गथेकि सुरज, रश्मी, नमिता, दीपा, दीपक, दिनेश, नरेश, सुजाता, राकेश आदि। थुपिं नां नं न्हियान्हिं न्ववायुबलय् नेवाःपहलं ज्यलाः उच्चारण जुइगु याः।

^७ थ्यांपथ्यं २०० गू सिंबे अव्यः संख्याय् ल्यूगु लिच्छवि अभिलेखतय्के थाय्, खुसि, व्यक्ति 'किरात' खँग्वः, गुँच्व, कर प्रणाली आदि ध्वाथुइकेत असंस्कृत नामया छ्यला दु (बज्ञाचार्य, २०२५, पृ १-८)। थुपिं नामवाची खँग्वः शौया नेवा: पूर्वार्तय् भायश्या दसु खःगु दावी गुलिं विद्वानतय् दु।

^८ दानदास श्रेष्ठलिसेया खँल्हाबल्हाया लिधंसाय् (नेपालभाषा विद्यावारिधि तहया ब्वनामैं, दं ६८, थिमि, सन् २०२४-६-९)

^९ जयस्तिथ मल्लकालीन टीकाकार माणिक्यं ने.सं. ५०० स न्यायविकासिनी ग्रन्थ तयार याःग' खः। उम्ह पात्रयात गोपालराजवंशावलीइ थीथी पतिइ 'मनक' भारो धयातःग' द' व थापिं मिह्न पात्र छ्यह हे खः धैया' धःक्मा: विद्वानतय् द' (सिंह, ने.सं. ११२८, पृ. २)।

नेवा: खँगवलं नां छुइगु लहर

नेवा:त भाषिक व सांस्कृतिक दृष्टि नेपा:या उन्नत व समृद्ध जाति जूसां नामकरण परम्पराय् था:सा नेवा:पनया अभाव दु। छुं अपवाद वाहेक प्राय नेवा:तसे सलंसः दँनिसे संस्कृत नां नालावल। राणाकाललिपा राजनीति, शिक्षा, पेशा व सज्चार माध्यमया विकासं नेवा:त्यूत विविध भाषाभाषी व संस्कृतिलिसे अन्तरकृया यायगु घ्वःता: दत। थ्वया प्रभावकथं मचायात नां छुइगु परम्पराय् बुलु ट्यूपा: खेदेत। अभिभावक गुलि शिक्षित जुल, उलि हे मौलिक नां ल्ययगु कुतः जुइगु तथ्याङ्क दु (Korkmazer & Cift, 2018, p.137-139)। भारतेन्दुया नेतृत्वय् भारतय् स्वभाषा व संस्कृतिया चेतना हवलेज्या आन्दोलनया रूपय् न्ह्याःगु इलय् अन दुपिं नेवा:त न उकिया प्रभावय् लात। व हे लहर बुलुहुं नेपालय् प्रसार जुजुं वःगु खः। थथे आधुनिक ज्ञानया प्रसारं फुक्वकथंया पुलांगु मूल्य-मान्यतां नेवा:त नं न्ह्यू लांगु उन्मुख जुजुं वन। चेतनाया बृद्धिलिसे अमेरिकाय् नं हाकुगु जातिं स्वपहिचान पितब्वयगु अभियान न्ह्याकूगु खः। सन् १९६० या दशकनिसे अमेरिकाय् नं स्थायी हाकुगुजातिं (कालाजाति) थःगु हे अफ्रिकन संस्कृति पिज्वइगु नां ल्ययगु यात (Fryer & Livitt, 2004, p.69)। थुकिं हाकुगुजाति सचेत जूलिसे थःगु सांस्कृतिक पृष्ठभूमि ब्वयूत गुलि तल्लीन धैगु तथ्य उलाक्यं। तर नकतिनि अमेरिका थ्यांपिसं अंग्रेजी नांया छनोट अप्वः या:गु तथ्याङ्क दु (Lieberson & Mikelson, 1995, p. 29)। थुकिं अमेरिकाया न्हू समाजय् स्थायीत्व कायगु लालसां वहुसंख्यक संस्कृतिनाप अन्तघुलन जुइगु आग्रहयात अभिव्यक्त या:। थुकथं नां छुइगु संस्कृति अभिभावक वर्ग थःगु अस्तित्वया नितिं याइगु छताजि आंशिक राजनीति नं खः (Becker, 2009, p. 99)। थुकथंया आंशिक राजनीति राणाकालया लिपांगु इलय् नेवा: भाय्या माध्यमं चेतना थनेत संघर्ष या:पिं योद्धापाखें न्ह्याःगु खेनदु।

नेपा:या राजनैतिक, सामाजिक, शैक्षिक, साहित्यिक व सांस्कृतिक ट्यूपा:या वहस राणाकालया उत्तरा उत्तराद्धय् तच्वल। थ्वया उकर्ष रूप हे वि. सं २००७ सालया क्रान्ति खः। थ्व हे चरणय् स्वभाषाप्रति गौरव ताय्का: राज्यया दमनया बाबजुद नेपालभाषां आधुनिक साहित्यया रचना जुल। थ्व चरणयात नेपालभाषा साहित्यया इतिहासय् पुनःजारणकालया संज्ञा बीगु या:। थ्व इलय् नेतृत्वदायी भूमिकाय् दुपिंसं हे परम्परागत प्रवृत्ति मूपुला: स्वभाषाया नां तयगु कुतः न्ह्याःगु खः। धर्मरत्न यमिं थः मस्तय् नां तयूत हिसिला, क्य; चिरिकः व तिमिला इत्यादि नेपालभाषाया खँगवः ल्यल।^{१०} फतेबहादुर सिंहं थः सन्ततिया नां खसु, सुपाँय् व लूजः तल। थ्व तत्कालीन नामकरण परम्पराय् छता यूटर्नरूपी पला: खः। विसं २००७ सालया क्रान्ति धुनेवं प्रत्येक टोल स्तरय् भाषिक समानता व अधिकारया वहस न्ह्यात। नेपालभाषाया विविध विधाया साहित्य प्रकाशन जुजुं वनसा भाषिक-सांस्कृतिक ज्याभूवलं तिब्रता काल। नेपालभाषां ब्वनेगु व्यवस्था नं जुल। थ्व जागरणया दथुइ भाषिक समानतावादी व भाषासेवीतसें थः मचातय् नां नेपालभाषां तयगु लहर ब्वलन। फतेबहादुर व धर्मरत्न यमिया प्रयोगं प्रेरित जुया: रेवतीरमणानन्दं थः कायूतय् नां सर्गत, निलख व नुगल तल। अथे हे माणिकलाल श्रेष्ठं थः कायूतयूत मलख व सितु नां बिल।^{११} विसं २०१७ स महेन्द्रं पञ्चायती व्यवस्था हय्यधुंका: नकतिनि

^{१०} रत्नमान तुलाधरलिसेया खँल्हाबलहाया लिधंसाय् (व्यवसायी, सामाजिक अभियन्ता, दृ० ७३, यै, डत, सन् २०२४-५-२)

^{११} शरदवीर कसा:लिसेया खँल्हाबलहाया लिधंसाय् (नेपालभाषा शिक्षक, नेपालभाषा केंद्रीय विभाग, त्रि.वि., दृ० ५८, यै, सन् २०२३-१२-९)

चुलिवःगु भाषिक अभियानय् पंगः ब्लन । प्रतिकार स्वरूप नेवा: अभियन्तातसे विविध भाषिक-सांस्कृतिक आन्दोलनयात छिंछिंथे न्ह्याकाःतुं यन । थ्व चरणय् थः मस्तय् नां नेपालभाषां हे तया: स्वजातीय गौरब पिब्बयगु सिलसिला भन अप्वयावल । कथहं नेपालभाषाया थीथी मौलिक नां प्रयोगय् खनेदत । दसुया नितिं मथुरा सायमिया काय् लजना, प्रेममान चित्रकारया काय् किच; परमानन्दया काय् न्ह्यू नातिबज्जया काय्पि नःति व लूजः, पद्मरत्नया काय् सरगत, अमरकाञ्जि लुँमिला, द्वारिकालालया म्ह्यायूपिं लसता व भिन्तुना, केदार सितुया काय् यजु, राजा शाक्यया म्ह्याय् हिसिलानि आदि (शाक्य, नेसं ११२७, पृ ४२) । मूलतः नेपालभाषाया म्हष्टापुचलं मेमेगु मौलिक नां माला: छ्यलाबुलाय् हल । थौकन्ह्य् हिसिला, तिमिला, मतिना, लकस, लसता, पलिस्था, भिन्तुना आदि नेवा: समाजय् यक्व हे यय्कुगु नाकथं स्थापित जुइधुंकल । थुपिं नां गैरनेवा: तसे नं उच्चारण सहज व लय अनुकूल तायकाः लोकह्वाःगु स्थिति दु । थौकन्ह्य् थुपिं बाहेक मेमेगु न्हूपह दुगु नांया मालेज्याय् भाषाप्रेमीतय् ध्यान केन्द्रित दु । किकिपा, सचिका, सफू नुग; पौभा: लुँस्वां, इनाय् सिरपा; यचु, पिचु, मिँजला, भलसा, किपा, मिजः, जियः म्ह आदि न्हूगु छ्नोटया दसु खः । थुकथं नेवा: समाजय् अभिभावकतसे थःगु भाषाया न्हूनां मालेज्याय् भंभं रुचि क्यनाहःगु स्पष्ट जू । अमेरिकाया मिर्शित समाजय् थःगु पृथक पहिचान बोध यानाः मिसामचायात सगर्व बेखामाया नां ब्यूगु दसु नं दु ॥^{१२} थुकथं देसं तापाःसां वा अभिभावकं नेवा: भाय् ल्हाय् मसःसां थः पूर्खाप्रति गौरव तायकाः मचायात नेवा: नां ब्यूगुया दसु अप्वया: वःगु दु ।

लिख्य

शेक्सपेयर छथाय् धाःगु खः “नामय् छु दु ?”, तर वं धाः थें नामय् छुं मदैगु पक्कां हे मखु । छुं नं संज्ञावाची खँग्वलं सम्बन्धित मनूया भाषा, धर्म-सांस्कृति, समाज व समग्र सभ्यताया प्रतिविम्बन यानाच्वनी । छ्यू शब्दमात्रं वया भाषिक-सांस्कृतिक पृष्ठभूमि पिब्बयाबीसा व हे खँग्वलं भविष्यय् मचाया पहिचान, मान्यता व सम्बन्ध स्थापित जूवनी । थुकथं हलिमय् विविध थाय्, प्रदेश व देय्या नां क्वःछीगु ज्याय् ब्यागलं सभ्यताया धार दथुइ तःधंगु वहस व द्वन्द जूगु दृष्टान्त दु । व्यक्तिया नां नौ मौलिक पहिचान पिब्बयगु शसक्त माध्यम खः । थः छु सभ्यतालिसे सम्बन्धित खः धैगु खँया प्रतिविम्ब थःगु नामं हे स्पष्ट यानाबीसा व नामं थःगु पृष्ठभूमिप्रति आस्था नं प्रकट यानाच्वनी । थ्व हुनिं कृष्ण खान, डेभिड आचार्य, मुहम्मद लिम्बु आदि नां मालां लुइमखु । व्यक्तिया नां नं संज्ञावाची खँग्वः हे खः गुकिया अनुवाद जुइमखु । व्यक्तिनाम थज्वःगु अभौतिक तत्व खः गुगु वया भौतिक शरीरया अन्त्यलिपा नं चीरकालतक पहिचानया सूचकया ल्याखं स्थापित जुयाबी । वया व्यक्तित्वया समग्रताया प्रतिककथं मेपिसं नालेत बाध्य जुइ । व्यक्तिया नां मात्रं हे वया दर्शन, चिन्तन व आदर्श अभिव्यक्त जुइगु हुनिं नांयात नं आन्दोलनया रूप बिया: ज्वाला, बारुद, प्रचण्ड, अग्नि, चड्डान आदि छ्यःगु खः । सुं विशिष्ट व्यक्तिया नां उल्लेखित भ्वंतय् ई फा:सा वया विचारधारा, व्यक्तित्व वा योगदानयात हे अवहेलना याःगु अर्थ ब्लनी । थुकथं व्यक्तिया नां संकेत मात्रया नितिं खः व उकिं मेगु छुं अर्थ कुबीमखु धैगु शेक्सपेयरया मान्यता गलत खः । व्यक्तिया मृत्यु पर्यन्त नं औचित्यपूर्ण जुयाच्वनीगु नां थःगु हे भाषा व संस्कृतियात प्रतिनिधित्व याइकथंया

^{१२} अमेरिका निवासी महर्जन परिवार (बइलो) या म्ह्याय् ।

जुइमा:गु खँय् सीमान्तकृत पुचःदुने वहस, चर्चा व अभ्यासया लहर वःगु दु । थव लहरय् नेवाःत नं सक्रिय रूप सहभागी खनेदुगु सुखद् पक्ष खः । सीमान्तकृततय् निर्ति नां ल्ययगु ज्या छताजि सांस्कृतिक निर्णय जुयाब्यूगु दु । नांया छनोटं हे मूलधारया संस्कृतिइ अन्तर्धुलन जुइ न्ह्याम्ह खः वा थःगु पृथक पहिचानया सन्तुलन यय्कीम्ह खः धैगु खँया निर्णय बी । पौराणिक वा दैवीपात्रया नां क्वकाइगु प्रवृत्तिं मूपुलाः मचाया अभिभावकं भविष्यय् याइगु आशाभरोसा व गुज्वःम्ह व्यक्तित्व जुयाब्यूसा ज्यू धैगु आशयया खँगःया ल्यज्या अप्वःगु दु । थुकथं नां छुइगु ज्या थौंकन्हय् सामान्य व सहज प्रकृत्या मखसें आपालं सोचविचार यासें ताःइ कया: याइगु विशेष निर्णय जुयाब्यूगु दु । नेवाःतय् भाषिक-सांस्कृतिक चेतनाय् बृद्धि जुयाः नामकरणय् मौलिकपन खनेदुगु धैगु छता सुखद् पक्ष खः । नामकरण विधिइ वःगु चेतनायात अभ तच्चय्का: युवापुस्तां अभियानया हे तागिमय् यनेमाःगु खनेदु ।

लिधंसा ज्वलं

मल्ल, कमलप्रकाश (नेसं ११००). नेपाल खँगःया व्युत्पत्ति छपुलु, नेपालभाषा पत्रिका, १(२६), १-१३ ।
 पाण्डेय, राजबली (सन् १९५७). हिन्दु संस्कार सामाजिक तथा धार्मिक अध्ययन. चौखम्बा विद्याभवन ।
 बज्राचार्य, धनबज्र (विसं २०२५). लिच्छविकालको इतिहासमा किरातकालको प्रभाव, पूर्णिमा, १(५), १(८) ।
 बज्राचार्य, धनबज्र (विसं २०३०). लिच्छविकालका अभिलेख. नेपाल र एशियाली अध्ययन संस्थान ।
 बज्राचार्य, बज्रमुनि (नेसं ११३३). मनूतयगु जीवनय् नां छुइगु संस्कारया महत्व, नेपालभाषा जर्नल, १(५), ४९-५६ ।

सिंह, तुलसीलाल (नेसं ११२८). दिव्यपरीक्षा. न्हू हिसु पुचः ।

शाक्य, शान्तराज (नेसं ११२७). नेवाः नां. क्वाथबहाः ।

श्रेष्ठ, ओमकरेश्वर (नेसं ११३६). भक्तपुरका नेवार कुनांविनां, आदिवासी जनजाति जर्नल, १४(०७), १(३१) ।

Al-Qawasmi, A., & Al-Al-abed Al--haq, F. (2016). A Sociolinguistic Study of Choosing Names for Newborn Children in Jordan. *International Journal of English Linguistics*, 6(1), 177-197. <https://doi.org/10.5539/ijel.v6n1p177>

Becker, B. (2009). Immigrants' emotional identification with the host society: The example of Turkish parents' naming practices in Germany. *Ethnicities*, 9 (2), 200–225. <https://doi.org/10.1177/1468796809103460>

Cila, J. (2018). *Culture and baby-naming in a multicultural world: Identity and pragmatic motivations predict choices and preferences of baby names among bicultural individuals* (Doctoral dissertation). York University, Toronto, Canada. <https://core.ac.uk/display/188194598>.

Fryer, R. G. & Levitt, S. D. (2004). The causes and consequences of distinctively Black names. *The Quarterly Journal of Economics*, 119(3), 767–805.

- Korkmazer, E., Arslan, E., & ÇiFt, T. (2018). Education Influence on Baby Naming. *Turkiye Klinikleri Journal of Health Sciences*, 3(2), 137–139. <https://doi.org/10.5336/healthsci.201859607>
- Lieberson, S., & Mikelson, K. S. (1995). Distinctive African American names: An experimental, historical, and linguistic analysis of innovation, *American Sociological Review*, 60(1), 928–938.
- Malla K.P. (1983). River-Names of the Nepal Valley. *A Study in Cultural Annexation*, 10 (1-2), 57-68.
- Ogihara, Y. (2023). Historical changes in baby names in China [version 1; peer review: 1 approved, 1 approved with reservations]. *F1000Research*, 12, 601. <https://doi.org/10.12688/f1000research.131990.1>
- Shanmuganathan, T., Sinayah, M., Ramalingam, S., & Perumal, T. (2021). Names and Naming Practices of the Telugu in Malaysia. *Names*, 69(2), 34-42. <https://doi.org/10.5195/names.2021.2277>
- Shrestha, O. (2017). Totemism in Manandharas: an Ethnolinguistic Study, *Gipan*, 3(2), 200-218.